സെന്റ് ജോസഫ്സ് മെത്രാപ്പോലീറ്റൻ കത്തീഡ്രൽ

പാളയം

05-04-09

ഓശാനാ ഞായർ

''ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ''

ഇന്ന് ഓശാനാ ഞായറാഴ്ച ആചരിച്ചുകൊ -ï നാം വിശുദ്ധവാരത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ്. ആഴമായ ദൈവാനുഭവത്തിന്റേയും സമൃദ്ധമായ ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങളുടേയും ദിനങ്ങളാണ് നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളത്. നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള താൽപര്യവും നമ്മുടെ സഹകരണവുമില്ലാത്തതു കാരണം ഈ ദിവസങ്ങളിലെ ദിവ്യാനുഭൂതി നഷ്ടമായി പോകരുത്; അനുഗ്രഹങ്ങൾ പാഴായി പോകാനും പാടില്ല. GXm-ï \mÂ]Xp Znhk§Ä¡p ap¼v Ipcpt¯mebpsS Nmcw s\äânbnÂ]qins¡m-ï പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും ഉപവാസത്തിലൂടെയും ദാനധർമ്മത്തിലൂടെയും നമ്മെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയായിരുന്നു; യേശുവിന്റെ പീഡാനുഭവം കുരിശുമരണവും ഉത്ഥാനമാകുന്ന പെസഹാ രഹസ്യത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. നമ്മിലുള്ള പാപത്തിന്റെ പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞു മാറ്റി പുതിയമനുഷ്യനായ യേശുവിനെ ധരിക്കുകയായിരുന്നു ഈ തപസ്സാചരണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ തപസ്സാചരണം എത്രത്തോളം ഗൗരവമായി നാം എടുത്തുവെന്നും ഉദ്ദേശിച്ച ഫലങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെയെങ്കിലും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ നമുക്കു സാധിച്ചോ എന്നും പരിശോധിച്ചുനോക്കുവാനുള്ള അവസരം കൂടിയാണിത്. തപസാചരിച്ചുകൊ -ï വിശുദ്ധിയുടെ പാതയിലൂടെ മുന്നോട്ട് പോയവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ കരങ്ങളിൽ വഹിക്കുന്ന ഈ കുരുത്തോല വിജയത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റേയും ചിഹ്നമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് അർത്ഥമില്ലാത്ത ഒരു ആചാരാനുഷ്ഠാനം മാത്രമായിരിക്കും.

1. ഓശാന ഒരു പ്രാർത്ഥന : ''ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ''

ഇന്നത്തെ ചടങ്ങുകൾ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നാം വായിച്ചുകേട്ട സുവിശേഷ ഭാഗത്തിലെ ഒന്നു ര -p കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊ -pവരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കഴുതക്കുട്ടിയുടെ പുറത്തു കയറി വരുന്ന യേശുവിനെ ക -tപ്പോൾ ചുറ്റും നിന്നവർ ഓശാന ഗീതങ്ങൾ ആലപിച്ചു. അതുകൊ -mണല്ലോ ഇന്നത്തെ ദിവസം ഓശാന ഞായർ എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. വേദപുസ്തക പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഓശാന എന്ന വാക്ക് ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം ''ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ'' എന്നാണ്. നൂറ്റാ -pകളായി യഹൂദജനത ഒരു രക്ഷകനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ആ രക്ഷകനെ അവർ ഇപ്പോൾ യേശുവിൽ തിരിച്ചറിയുന്നു. ഓശാന എന്നുപറഞ്ഞ് നിലവിളിച്ചുകൊ -ï ''ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ'' എന്ന് അവർ യേശുവിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്തിൽ നിന്നാണ് യേശു അവരെ രക്ഷിക്കേ -X? യേശുവിന്റെ കാലത്ത് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചത് റോമാക്കാരുടെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നും യഹൂദർ അന്ന് അനുഭവിച്ചുകൊ -ïിരുന്ന അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും ദുഃഖദുരിതങ്ങളിൽ നിന്നും അവരെ മോചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രക്ഷകനെയാണ്. എന്നാൽ എല്ലാ ദുഃഖദുരിതങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനകാരണം പാപമാണെന്നുള്ള വസ്തുത അവർ കാലക്രമത്തിൽ മറന്നുപോയി. തങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചുകൊ -ïിരിക്കുന്ന പാപവഴികൾ ഉപേക്ഷിക്കാതെ യേശുവിന് ഓശാന പാടുന്നവർ, ''ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ'' എന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നവർ, വെറും ഭൗതികങ്ങളായ നേട്ടങ്ങൾക്കുവേ -ï മാത്രം യേശുവിനെ സമീപിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ഭൗതീകമായ നേട്ടങ്ങൾക്ക് ഈ കുരുത്തോലയുടെ ആയുസ്സു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഒരു കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ ഈ കുരുത്തോല

നെറ്റിയിൽ പൂശാനുള്ള ചാരമായി തീരും. വെറും താൽക്കാലിക രക്ഷ നമുക്കു നൽകുവാനല്ല, നിത്യരക്ഷ നമുക്കു നൽകാനാണ് രക്ഷകനായി യേശു ഈ ലോകത്തിലേയ്ക്കു വന്നത്.

2. അപകർഷതാബോധത്തിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ.

ഇന്ന് നമ്മളും ഓശാന ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുകയാണ്; ''ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ'' എന്ന് യേശുവിനോട് അപേക്ഷിക്കുകയാണ്. എന്തിൽ നിന്നും യേശു നമ്മെ രക്ഷിക്കണമെന്നാണ് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്? മോചനം പ്രാപിക്കേ - സ്ഥിതിവിശേഷത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് എന്തെങ്കിലും വ്യക്തതയുേ - m? പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനമാണ് രക്ഷകനായ യേശുവിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് നാം പറയുമായിരിക്കും. ദൈവത്തിൽ നിന്നകലുന്നതും ദൈവത്തെത്തന്നെ തിരസ്ക്കരിക്കുന്നതുമാണല്ലോ പാപം. ഇതിനു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു തരം നിരാശാബോധത്തിൽ നിന്നും മാനസിക സംഘർഷങ്ങളിൽ നിന്നും നമ്മെ മോചിപ്പിക്കുവാനായിരിക്കണം. നാം സർവ്വപ്രധാനമായും യേശുവിനോട് അപേക്ഷിക്കേ - X്.

കടുത്ത മാനസിക സംഘർഷവും നിരാശാബോധവും കാരണം ഇന്നു നമ്മുടെ കൊച്ചു കേരളത്തിൽത്തന്നെ പതിനായിരത്തോളം പേർ ഓരോവർഷവും ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നു. ജീവിതത്തിൽ അർത്ഥം കാണാൻ സാധിക്കാത്തതാണ്, ജീവിതത്തോടുള്ള വിരസതയാണ് ഇവരെയൊക്കെ ആത്മഹത്യചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ആത്മഹത്യയുടെ വക്കിലെത്തി നിൽക്കുന്നവരൊക്കെ ചിന്തിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്, ''ഞാൻ ഉപയോഗശൂന്യനാണ്. എനിക്ക് ഒരു വിലയുമില്ല. എന്നെക്കൊ - ി എന്റെ വീട്ടുകാർക്കോ നാട്ടുകാർക്കോ ദൈവത്തിനുപോലുമോ ഒരാവശ്യവുമില്ല. പിന്നെ ഞാൻ എന്തിനു ജീവിക്കണം?'' അഥവാ ആത്മഹത്യ ചെയ്തില്ലെങ്കിലും ഇത്തരം ചിന്തകൾ അനേകംപേരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നീറി പുകയുകയും അവരുടെ ജീവിതത്തെ നരകതുല്യമാക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉറ്റവരുടെയും ഉടയവരുടേയും ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള തിരസ്കരണമാണ് ഇന്ന് മനുഷ്യൻ അനുഭവിക്കുന്ന അസ്വസ്ഥതയുടെ ഏറ്റവും വലിയ കാരണം.

ഇത് ഒരു സംഭവകഥയാണ്. വിയറ്റ്നാമിൽ യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ പടയാളി വീട്ടിലേയ്ക്ക് മടങ്ങുകയായിരുന്നു. സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിൽ വന്നിറങ്ങിയ അയാൾ മാതാപിതാക്കൾക്ക് ടെലഫോൺ ചെയ്തു. അയാൾ അവരോട് പറഞ്ഞു. ''ഞാൻ ഉടൻതന്നെ വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഒരു ഉപകാരം ചെയ്യണം. ഒരു സ്നേഹിതൻ കൂടി എന്നോടൊപ്പമു - l. അവനെയും ഞാൻ വീട്ടിലേയ്ക്ക് കൊ - p വരികയാണ്''. അപ്പൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ''സ്നേഹിതനെ നമ്മുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമേയുള്ളൂ''. അവൻ വീ - pം മാതാപിതാക്കളോടു പറഞ്ഞു: ''എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഒരു വികലാംഗനാണ്. ഞങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊ - lരിക്കുമ്പോൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒരു കുഴി ബോംബ് പൊട്ടി അവന്റെ ഒരു കാലും ഒരു കൈയും അറ്റുപോയി. ആരുമാരുമില്ലാത്തവനാണ് എന്റെ സ്നേഹിതൻ. അവനെ നമ്മുടെ വീട്ടിൽ താമസിപ്പിക്കുവാനാണ് ഞാൻ കൂടെ കൊ - pവരുന്നത്''. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ മാതാപിതാക്കൾ പതറി. അപ്പൻ പറഞ്ഞു; ''ഇപ്രകാരം വികലാംഗനായ ഒരുവനെ വീട്ടിൽ താമസിപ്പിച്ചാൽ നമുക്ക് ധാരാളം പ്രയാസങ്ങൾ ഉ - mകും. നമുക്ക് അവനെ വികലാംഗർക്കായുള്ള ഒരു ഭവനത്തിൽ കൊ - pചെന്ന് ആക്കാം''. എന്നാൽ അവനെ വീട്ടിൽതന്നെ താമസിപ്പിക്കണമെന്ന് മകൻ നിർബന്ധം പിടിച്ചപ്പോൾ അപ്പൻ പറഞ്ഞു, ''മോനേ അത് ഒരുവിധത്തിലും സാധിക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഇപ്രകാരമൊരു വ്യക്തിയെ അവന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നത് നമുക്ക് വലിയൊരു ഭാരമായിരിക്കും. അവൻ അവന്റെ വഴി കെ - lക്കൊള്ളട്ടെ. നമ്മാലാവുന്ന സഹായം ചെയ്യാം. ഈ അവസ്ഥയിൽ അവനെ നമ്മുടെ വീട്ടിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ സാരമായി ബാധിക്കും. അതുകൊ - ി

ഇങ്ങനെ ഒരു വികലാംഗനെ നമ്മുടെ വീട്ടിൽ താമസിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് നീ ആലോചിക്കുകയേ വേ - ''. മകൻ മറിച്ചൊന്നും പറയാതെ ചെയഫോൺ താഴെവച്ചു.

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ മാതാപിതാക്കൾ കേട്ടത് അവരുടെ ഈ മകൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്തുവെന്ന ദുഃഖ വാർത്തയാണ്. ആ i ുപത്രിയിൽ എത്തിയ മാതാപിതാക്കൾ മകന്റെ ശരീരം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ ശരീരത്തിനു ഒരു കാലും ഒരു കൈയും ഇല്ലായിരുന്നു. വികലാംഗനായ സ്നേഹിതനെന്ന് പറഞ്ഞ് തന്നെതന്നെയാണ് ആ മകൻ മാതാപിതാക്കളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. യുദ്ധത്തിൽ ഒരു കൈയ്യും കാലും നഷ്ടപ്പെട്ട താൻ ഒരു വിലയുമില്ലാത്തവനാണെന്ന, ഉപയോഗശൂന്യനാണെന്ന ചിന്ത അയാളെ വേട്ടയാടിക്കൊ - lരുന്നു. വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ താൻ കുടുംബത്തിന് എന്നും ഒരു ഭാരമായിരിക്കുമല്ലോ എന്ന് അയാൾ സംശയിച്ചു. മാതാപിതാക്കളുടെ മനസ്സറിയാൻ വേ - lയാണ് അയാൾ അവരോട് വികലാംഗനായ സ്നേഹിതന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞുനോക്കിയത്. ഒരു വികലാംഗൻ കുടുംബത്തിന് ഒരു ഭാരമായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ മകന്റെ ഹൃദയം തകർന്നുപോയി. ആർക്കും വേ - mത്തവനായി ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് അവൻ തീരുമാനിച്ചു.

എന്നാൽ ആരൊക്കെ നമ്മെ ഉപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം നമ്മെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കില്ല. ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നാം എത്രതന്നെ വിലകുറഞ്ഞവരാണെങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ആരും ഉപയോഗശൂന്യരല്ല. ഇതാണ് നാം ആദ്യം വായിച്ചുകേട്ട സുവിശേഷ ഭാഗം നമുക്ക് നൽകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സന്ദേശം. ഒരു കഴുതയുടെ പുറത്തു കയറിയാണ് യേശു യാത്ര ചെയ്യുന്നതും ജറുസലേം നഗരത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതും. കഴുതയെ കൊ - pവരാൻ ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചപ്പോൾ യേശു അവരോട് പറഞ്ഞതിതാണ്: കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന കഴുതയെ അഴിക്കുന്നതെന്തിനാണെന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ ''കർത്താവിന് അതിനെക്കൊ - ' ആവശ്യമു - '' എന്ന് അവർ പറയണം. ഏവരുടേയും പരിഹാസ വിഷയമാണ് കഴുത. ബുദ്ധിശൂന്യതയുടേയും കഴിവില്ലായ്മയുടേയും മ - ‾ രങ്ങളുടേയും അടയാളമായിട്ടാണ് കഴുതയെ സാധാരണ എല്ലാവരും ചിത്രീകരിക്കാറുള്ളത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മൃഗംപോലും കർത്താവിന് ആവശ്യമുള്ളതാണെന്നാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ലോകം നമ്മെ എത്രതന്നെ നിസ്സാരരായി കരുതിയാലും ദൈവത്തിനു നമ്മെ ആവശ്യമു - '. കാരണം ദൈവം നാമോരോരുത്തരേയും ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക ദൗത്യം ലോകത്തിലോ ചരിത്രത്തിലോ മറ്റാർക്കും തന്നെ നിർവഹിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഒന്നല്ല. അതുകൊ - ' ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ആരും ചെറിയവരല്ല, നിസ്സാരരല്ല; എല്ലാവരും വലിയവരാണ്, വിലപ്പെട്ടവരാണ്.

3. <u>ദൈവ തിരുമുമ്പിൽ നമുക്കുള്ള വിലയും നിലയും</u>

ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നമുക്കുള്ള വിലയും നിലയും എടുത്തു കാട്ടുന്ന ധാരാളം തിരുവചനങ്ങൾ ചൂ - l കാണിക്കാനാവും. മത്തായിയുടേയും ലൂക്കായുടേയും സുവിശേഷങ്ങളിൽ കുരുവികളെക്കുറിച്ചുള്ള ചില പരാമർശങ്ങൾ ഉ - '. ഒരുനാണയത്തുട്ടിന് ര - p കുരുവികൾ വിൽക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് (cfr. മത്താ 10: 19) മത്തായി പറയുമ്പോൾ, ര - p നാണയത്തുട്ടുകൾ കൊടുത്താൽ അഞ്ചു കുരുവികൾ കിട്ടുമെന്നാണ് ലൂക്കാ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് (ലൂക്ക. 12: 6). ഒരു നാണയത്തുട്ടിന് ര - p കുരുവികളാണെങ്കിൽ ര - p നാണയത്തുട്ടുകൾക്കു നാലല്ലേ കിട്ടേ - Sതന്ന് നാം കണക്ക് കൂട്ടുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഒരുമിച്ചെടുത്താൽ വെറുതെ കിട്ടുന്നതാണ് ഈ അഞ്ചാമത്തെ കുരുവി എന്നാണ് വേദപുസ്തക പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഒരു ചെറിയ നാണയത്തുട്ടിന് പോലും ര - pകുരുവികൾ കിട്ടും. അഞ്ചാമത്തേത് വെറുതെ കിട്ടുന്നതാണ്. അത്രയ്ക്കും വിലകുറഞ്ഞതാണ് ഈ കുരുവികൾ. എന്നാൽ

വിലയില്ലാത്ത ഈ കുരുവിപോലും ദൈവസന്നിധിയിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നാണ് യേശു പറയുന്നത്. ''നിങ്ങളുടെ തലമുടിയിഴ പോലും എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഭയപ്പെടേ - നിങ്ങൾ അനേകം കുരുവികളേക്കാൾ വിലയുള്ളവരാണ്'' (ലൂക്ക 12: 6, 7).

ഏശയ്യാ പ്രവാചകനിലൂടെ ദൈവം നമുക്കു നൽകുന്ന ആശ്വാസത്തിന്റെ വചനങ്ങൾ ഇവയാണ്. ''സീയോൺ പറഞ്ഞു കർത്താവ് എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു, എന്റെ കർത്താവ് എന്നെ മറന്നു കളഞ്ഞു. മുലകുടിക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ അമ്മയ്ക്ക് മറക്കാൻ ആവുമോ? പുത്രനോട് പെറ്റമ്മ കരുണ കാണിക്കാതിരിക്കുമോ? അവൾ മറന്നാലും ഞാൻ നിന്നെ മറക്കുകയില്ല. ഇതാ ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ ഉള്ളം കൈയ്യിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു'' (ഏശയ്യ 49: 14,16). വീ - þം ഏശയ്യാ പ്രവാചകൻ വഴി ദൈവം നമുക്കു തരുന്ന ഉറപ്പിതാണ്. ''അമ്മയെപ്പോലെ നിന്നെ ഞാൻ ആശ്വസിപ്പിക്കും, നിന്നെ ഞാൻ മാറിൽ സംവഹിക്കുകയും മടിയിൽ വച്ച് ലാളിക്കുകയും ചെയ്യും'' (ഏശയ്യ 66: 13).

അസ്വസ്ഥരും ആകുല ചിത്തരുമായ അനേകംപേർ ആശ്വാസത്തിനായി യേശുവിനു ചുറ്റും ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ജീവിതത്തിന് ഒരർത്ഥവുമില്ല എന്ന ധാരണയോടെ ആത്മഹത്യയുടെ വക്കിലെത്തിയവരും ആ കൂട്ടത്തിലു - mയിരുന്നു. അവർക്കെല്ലാം ആത്മവിശ്വാസവും ധൈര്യവും പകർന്നുകൊ - ˡ അവരെല്ലാം ദൈവതിരുമുമ്പിൽ വളരെയേറെ വിലപ്പെട്ടവരാണ് എന്ന സന്ദേശമാണ് യേശു അവർക്ക് നൽകാൻ ശ്രമിച്ചത്. ആകാശത്തിലെ പറവകളെപ്പോലും എത്ര കരുതലോടുകൂടിയാണ് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവ് തീറ്റി പോറ്റുന്നത് എന്ന വസ്തുത യേശു വിശദീകരിച്ചു. എന്നിട്ട് സോളമന്റെ മഹത്വത്തേയും വെല്ലുവിളിച്ചുകൊ - ˡ വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വയലിലെ ലില്ലികളെ ചൂ - ll കാണിച്ചുകൊ - ˡ അവിടന്ന് പറഞ്ഞു ''ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ എറിയപ്പെടുന്നതുമായ പുല്ലിനെ ദൈവം ഇപ്രകാരം അലങ്കരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അൽപവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ അവിടുന്ന് എത്രയധികം അലങ്കരിക്കുകയില്ല'' (മത്താ. 6: 30).

ദൈവത്തിനു നാമോരോരുത്തരോടുമുള്ള അനന്തമായ സ്നേഹത്തെ യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്, ''അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേ - ll തന്റെ ഏകജാതനെ നൽകാൻ തക്കവിധം ദൈവം അത്രയേറെ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു'' (യോഹ. 3: 16). നാം ഓരോരുത്തർക്കും വേ - ll ദൈവപിതാവ് തന്റെ പുത്രനെത്തന്നെ ബലിയായി അർപ്പിച്ചു. പുത്രനാകട്ടെ നമുക്കുവേ - ll തന്റെ ശരീരത്തിലെ അവസാനതുള്ളി രക്തംവരെ ചൊരിയുകയും നമുക്കുവേ - ll മരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊ - ˡ നമ്മെ രക്ഷിച്ചു. അത്രയേറെ ദൈവതിരുമുമ്പിൽ വിലപ്പെട്ടവരാണ് നാം. അതുകൊ - mണ് നശ്വരമായ വെള്ളിയേയും സ്വർണ്ണത്തേയുംകാൾ അമൂല്യവും കറയോ കളങ്കമോ ഇല്ലാത്തുമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം കൊ - ˡ വീ - Sുക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാം എന്ന വസ്തുത തിരുവചനങ്ങൾ നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത് (cfr. 1 പത്രോസ് 1: 19).

4. രക്ഷകൻ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ രക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഭയം വേ -

മനുഷ്യരായ നാമെല്ലാം ബലഹീനരാണ്. നമുക്ക് നമ്മുടേതായ അനേകം കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും പാളിച്ചകളും അപാകതകളും പ്രശ്നങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും ഉ - mയെന്നുവരും. ഇവയെല്ലാം കാണുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും നാം ഉപയോഗശൂന്യരാണ്, ഇനി ജീവിതത്തിന് ഒരർത്ഥവുമില്ല എന്ന ധാരണയോടുകൂടി മനഃസാക്ഷിക്കടിയുടേയും അപമാനത്തിന്റേയും അപകർഷതാബോധത്തിന്റേയും നിരാശയുടേയും അടിത്തട്ടിലേയ്ക്ക് നാം നിപതിക്കുവാൻ സാധ്യതയു - ˡ. എന്നാൽ സത്യമതല്ല. നാം

എത്ര തന്നെ നിസ്സഹായരായിരുന്നാലും ആരൊക്കെ നമ്മെ ഉപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നാം വലിയവരാണ്. ദൈവം നമ്മെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കയില്ല. ഇതാണ് സത്യം. ഓശാന അഥവാ ''ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ'' എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യം ഗ്രഹിക്കാനുള്ള വെളിച്ചത്തിനുവേ - lയായിരിക്കണം സർവ്വോപരി നാം ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കേ - X്.

നമ്മെ രക്ഷിക്കുവാനായി രക്ഷകനായ യേശു കൂടെയുള്ളപ്പോൾ ആരെയും ഭയപ്പെടേ - Xില്ല എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ ജീവിതം മുന്നോട്ട് കൊ - pപോകുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. അതേസമയം തന്നെ യേശുവിനെ കൂടാതെ നാം ഒന്നുമല്ല എന്ന അവബോധവും നാം നിലനിർത്തണം. സുവിശേഷത്തിലെ കഴുതയുടെ കഥ നാം പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടു - l. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്നത് ഈ കഴുXയോടൊപ്പം അതിന്റെ കുട്ടിയുമു - mയിരുന്നുവെന്നാണ് (cfr: മത്താ 21: 2). ഈ കഴുതക്കുട്ടിയെക്കുറിച്ചും ഒരു കഥ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടു - l. കഴുതപ്പുറത്തു കയറിവന്ന യേശുവിന് ലഭിച്ച രാജകീയമായ സ്വീകരണം ക - tപ്പോൾ കഴുതക്കുട്ടി വിചാരിച്ചത് ജനങ്ങൾ തന്നെയും അമ്മയേയും ബഹുമാനിക്കുന്നുവെന്നാണ്. പിറ്റേ ദിവസം അതുപോലൊരു സ്വീകരണം ഏറ്റുവാങ്ങാൻ തെരുവിലൂടെ ഒന്നു നടക്കുവാനുള്ള അനുവാദത്തിനായി കഴുതക്കുട്ടി അമ്മയെ സമീപിച്ചു. യേശുവിനെ കൂടാതെ തങ്ങൾ ഒന്നുമല്ല എന്ന ഉപദേശമാണ് കഴുത തന്റെ കുട്ടിക്ക് നൽകിയത്. 5 ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം തെരുവിൽ ഓശാന ഞായറാഴ്ചത്തേതുപോലുള്ള ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ആരവവും ആർപ്പുവിളുകളും കഴുതക്കുട്ടി കേട്ടു. സ്വീകരണം ഏറ്റുവാങ്ങാൻ കഴിതക്കുട്ടി അമ്മയുടെ ഉപദേശം മറന്ന് ജനക്കൂട്ടത്തിലേയ്ക്ക് ഓടിച്ചെന്നു. പട്ടാളക്കാർ അതിനെ ആട്ടി ഓടിച്ചു. ജനക്കൂട്ടം അതിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു. യേശുവിനെക്കൂടാതെ താൻ ഒന്നുമല്ല, യേശുവിന് കിട്ടുന്നതുതന്നെ തനിക്കും കിട്ടും എന്ന വലിയ പാഠം പഠിക്കുവാൻ ആ അനുഭവം കഴുതക്കുട്ടിയെ സഹായിച്ചു.

5. ദൈവത്തെ അനുകരിച്ച് നാമും രക്ഷകരായി തീരണം

ദൈവ വചനത്തിൽ നിന്നും യേശുവിന്റെ മാതൃകയിൽ നിന്നും നമ്മുടെ വിലയും നിലയും മനസ്സിലാക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ ദൈവം മാനിക്കുന്നതുപോലെ എത്ര നിസ്സാരമായ വസ്തുവിനേയും വ്യക്തിയേയും മാനിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. ആരെയും തിരസ്ക്കരിക്കാതെ നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിലും സമൂഹത്തിലും നാം മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുന്ന അംഗീകാരവും കരുതലും സ്നേഹവും മറ്റുള്ളവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനും സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനും മാത്രമല്ല, നിരാശയുടേയും ആത്മഹത്യയുടേയും കയങ്ങളിൽനിന്ന് പലപ്പോഴും അവരെ കരകയറ്റുവാനും സഹായിക്കും.

സുപ്രസിദ്ധ റഷ്യൻ സാഹിത്യകാരനായ ലിയോ ടോൾസ്റ്റോയിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു സംഭവമാണിത്. ജീവിത കാലത്ത് വളരെയേറെ ദാരിദ്ര്യവും അവഗണനയും അനുഭവിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഒരു ദിവസം വീട്ടാവശ്യങ്ങൾക്കുവേ - പണം കൊടുക്കാത്തതുകാരണം ഭാര്യ അദ്ദേഹത്തെ കണക്കറ്റു ശകാരിച്ചു. അല്പം മനഃശാന്തിക്കായി അദ്ദേഹം തെരുവിലൂടെ ഇറങ്ങി നടന്നു. എതിരെ വന്ന ഭിക്ഷക്കാരൻ അദ്ദേഹത്തോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു, ''സാറേ, വല്ലതും തരണേ'' അവനു കൊടുക്കാൻ നാണയത്തുട്ടുകളെന്തെങ്കിലും ഉ - mയെന്ന് നോക്കാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ കോട്ടിന്റേയും ഓവർ കോട്ടിന്റേയും പോക്കറ്റുകളിൽ പരതിനോക്കി. ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. അവസാനം അദ്ദേഹം സ്നേഹത്തോടെ ആ ഭിക്ഷക്കാരനെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊ - ˡ പറഞ്ഞു, ''സഹോദരാ നിനക്കെന്തെങ്കിലും തരണമെന്നു - ˡ എന്റെ കൈയ്യിൽ ഒരു പൈസപോലുമില്ല''. ഈ സ്നേഹപ്രകടനം ക - ˡ സന്തോഷഭരിതനായ ഭിക്ഷക്കാരന്റെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു. ''സാറേ എനിക്കിത് ധാരാളം മതി. വേറെ ഒന്നും വേ - . എന്നോട് സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ, എന്നെ സഹോദരനെന്നു വിളിക്കാൻ ആരുമില്ല.

അങ്ങ് എന്നോട് പ്രദർശിപ്പിച്ച ഈ സ്നേഹം, എനിക്ക് അങ്ങ് നൽകിയ ഈ അംഗീകാരം ഒരു നിധിപോലെ എപ്പോഴും ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കും''. ഇതുപോലെ ഓരോദിവസവും നമ്മെ സമീപിക്കുന്ന സാധാരണക്കാരോട് അല്പമെങ്കിലും സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഒന്നു പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു നല്ല വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനു മുമ്പിലുള്ള അവരുടെ വിലയും നാം അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്രയോ പേർക്ക് ആശ്വാസം പകരുവാനും, നിരാശയിൽ നിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുവാനും നമുക്കു കഴിയുമായിരുന്നു.

ഇന്ന് ഓശാന ഞായറാഴ്ചയാണ്. ഓശാന ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണ്. ഓശാനയുടെ അർത്ഥം ''ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ'' എന്നു നമുക്കറിയാം. ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും ദുരിതങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രതിസന്ധികളിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. എന്നാൽ അതിനേക്കാളുമുപരിയായി എല്ലാ ദുരിതങ്ങളുടേയും മൂലകാരണമായ പാപത്തിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കണമേയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാം. സർവ്വോപരി ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നമ്മെ അകറ്റുന്ന മുൻവിധികളിൽ നിന്നും തെറ്റദ്ധാരണകളിൽ നിന്നും അപകർഷതാബോധത്തിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നമുക്കുള്ള വിലയും നിലയും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള വെളിച്ചത്തിനായി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!